«دانشگاه علم و فرهنگ»

مجموعه گزارش کارهای آزمایشگاه معماری کامپیوتر

استاد سليماني

تهیه و تنظیم:

حمیدرضا قاضی سعیدی (۸۲۱۱۲۲۰)

خرداد ۱۳۸۵

فهرست گزار <i>ش کارها</i>	عنوان آزمایش		
ضربكنندة سريع	آزمایش شمارهٔ ۱:		
Carry Look-Ahead Adder	آزمایش شمارهٔ ۲:		
گذرگاه (Bus)	آزمایش شمارهٔ ۳ :		
طراحی مولد سیگنال کنترل	آزمایش شمارهٔ ٤:		
آشنایی با حافظههای EPROM	آزمایش شمارهٔ ۵ :		
آشنایی با حافظههای RAM	آزمایش شمارهٔ ۶:		
	ضربکنندهٔ سریع Carry Look-Ahead Adder گذرگاه (Bus) طراحی مولد سیگنال کنترل آشنایی با حافظههای EPROM		

مجموعه گزارش کارهای آزمایشگاه معماری کامپیوتر

کارشناسی پیوستهٔ کامپیوتر (استاد سلیمانی)

تهیه و تنظیم: حمیدرضا قاضی سعیدی (-۸۲۱۱۱۲۲۰)

آزمایش شمارهٔ یک:

« ضربکنندهٔ سریع »

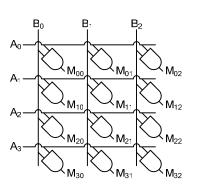
تئوری آزمایش:

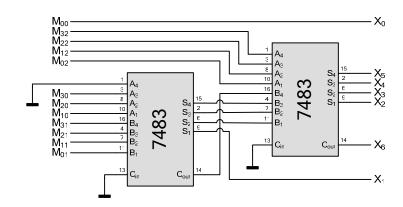
اساس کار ضرب کنندهٔ سریع با استفاده از تکنیک Array Multiplier، شبیه به عمل ضرب دستی میباشد. هر بیت مضروب در تکتک بیتهای مضروب فیه ضرب شده و این حاصلها با هم جمع میگردند. عمل ضرب بیت در بیت را بسادگی میتوان با یک گیت AND پیاده سازی کرد. برای انجام عمل جمع نهایی میتوان از Full Adder های چند بیتی بهره برد. ضرب چهار بیت در سه بیت به این صورت خواهد بود:

برای جمع از دو Full Adder چهار بیتی استفاده شده است. ستون سمت راست دارای تنها یک عملگر است و نیازی به جمع ندارد. مستطیل نقطه چین بالا نشان دهندهٔ اولین Full Adder است که عمل جمع دو سطر اول را انجام می دهد. بیت X_1 جواب نهایی، بیت سمت راست خروجی این Full Adder است. Full Adder دوم که با مستطیل نقطه چین پایینی نمایش داده شده، سطر سوم را با سه بیت سمت چپ جواب خروجی این X_2 تا X_3 و تا X_4 و تا کید که خروجی آن جمع می کند که خروجی آن بیتهای X_3 تا X_4 و X_5 تا X_6 و X_6 تا کید شدهٔ آن بیت X_6 حاصلضرب می باشند.

طراعی مدار:

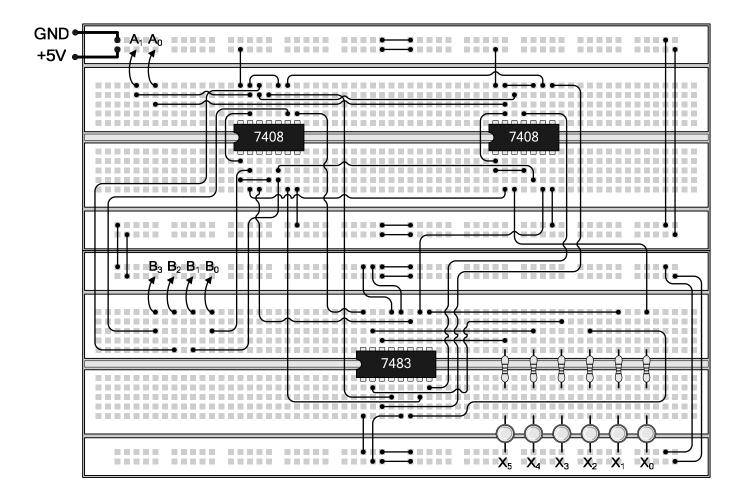
شکل زیر مدار ضرب فوق را نمایش می دهد. برای ساده تر شدن مدار، بجای حاصل عبارت $(A_i.B_j)$ از متغیر (M_{ij}) استفاده شده است:

شکل مدار روی Bread-Board:

شکل زیر سیمبندی عملی یک مدار ضرب کننده چهار بیت در دو بیت را نمایش می دهد:

سؤالات:

۱) روشهای مختلف ضرب را نام ببرید.

- ضرب كنندهٔ آرایهای (Array Multiplier)
- الگوريتم ضرب مقدار ـ علامت به روش Shift & Add
- الگوريتم ضرب مكمل ٢_علامت به روش Shift & Add (الگوريتم ضرب بوت)
 - Wallace Tree •
 - Modified (Carry Save)
 - روش شیفت یکنواخت

۲) سرعت ضرب کنندهٔ فوق را با روشهای دیگر ضرب مقایسه و علت آن را بیان کنید.

این روش از الگوریتمهای ترتیبی سریعتر است. زیرا اساس این الگوریتمها، حلقههایی با مراحل مختلف است و همچنین باید به مسائلی مثل زمانبندی مراحل و انتقال بین رجیسترها نیز توجه شود. درحالی که روش اَرایهای یک روش ترکیبی است. همچنین الگوریتمهای ترتیبی شامل اعمالی مثل شیفت و جمع/ تفریق بازای تعداد بیتهای ورودی هستند، درحالی که روش آرایهای فقط شامل یک عمل جمع چند بیتی است که می توان آن را بصورت یک جمع کنندهٔ واحد پیاده سازی کرد.

۳) رابطهای بین تعداد بیتهای ورودی و تعداد IC های AND و Full Adder بکار رفته پیدا کنید.

اگر ضرب کنندهٔ مورد نظر m در n بیتی باشد، ما برای طراحی مدار به تمام ترکیبهای AND بیتهای ورودی $(A_i.B_j)$ نیاز داریم، بنابراین به $m \times m$ گیت AND احتیاج داریم. از آنجاییکه هر آی سی an گیت an دارد، تعداد آی سی های an مورد نیاز برابر است با:

(AND) معداد آی سیهای
$$\left[\frac{m.n}{4}\right]$$

با توجه به حاصل جمع نوشته شده در صفحهٔ اول پیش گزارش، تعداد سطرهایی که باید جمع شوند برابر با تعداد بیتهای عملوند B (n بیت) است، بنابراین به n-1 جمع نیاز است. تعداد بیتهای Full Adder هایی که با مستطیلهای نقطه چین نمایش داده شدهاند، نیز برابر با تعداد بیتهای عملوند m) A بیش از ۴ بیت باید از بیت باید از چند آی سی تحداد بیتهای جمع استفاده کرد. بنابراین:

(Full Adder) 7483 تعداد آی سی های
$$\left[\frac{m}{4}\right] \times (n-1)$$

٤) روش Bit-Slice در طراحی ALU چیست؟ یک نمونه از کاربرد آن را در مورد ضرب کنندههای سریع TTL بیان کنید.

در این روش بجای آنکه ALU هایی با تعداد بیتهای زیاد بسازیم، ALU هایی با بیتهای کمتر را طوری طراحی می کنیم که امکان توسعهٔ داشته باشند، بدین ترتیب که بتوان با ترکیب آنها یک ALU بزرگتر ساخت. مثلاً می توان از دو Carry بیتی، با وصل کردن ALU خروجی یکی به carry ورودی دیگری، یک ALU بزرگتر ساخت که می تواند عمل جمع را روی ۱۶ بیت انجام دهد.

۵) روش Wallace Tree در بستن واحدهای ضرب کننده چگونه است؟

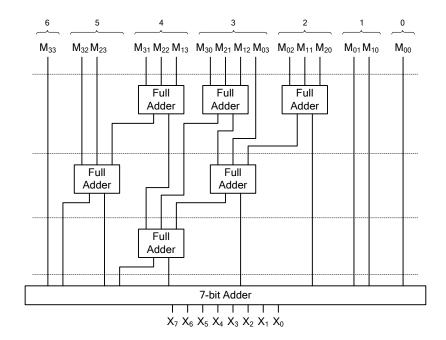
از آنجاییکه در روش Array Multiplier نیاز به یک جمع کننده داریم که تعداد ورودیهای آن بازای بعضی از بیتها زیاد است، طراحی مدار آن مشکل شده و زمان انتشار رقمهای نقلی آن نیز باعث کُند شدن مدار می شود. لذا برای کاهش دادن تعداد بیتهای هموزن از روش Wallace Tree استفاده می شود.

ابتدا تمامی ترکیبهای AND بیتهای دو ورودی (M_{ij}) ها) را تولید می کنیم. به هرکدام از آنها بر این اساس که در کدام ستون جمع نهایی قرار می گیرند، یک وزن اختصاص می یابد. برای مثال در ضرب چهار بیت در سه بیت، M_{02} در بیت سوم از سمت راست (بیت با ارزش M_{02}) جمع قرار می گیرد، لذا به M_{02} وزن M_{02} می دهیم. سپس تا هنگامی که بیش از دو ورودی با وزنهای یکسان داشته باشیم، یک لایهٔ کاهنده به ترتیب زیر ایجاد می کنیم:

- هر سه سیم با اوزان یکسان را به یک Full Adder میدهیم. خروجی تولید شده به ازای هر سه سیم،
 یک سیم به وزن مساوی اوزان ورودی و یک سیم به وزن دو برابر اوزان ورودی خواهد بود.
 - اگر دو سیم با اوزان برابر باقیماند، آنها را به یک Half Adder میدهیم.
 - اگر فقط یک سیم باقیماند، آن را به همین صورت به لایهٔ بعد میفرستیم.

در پایان ورودیهای باقیمانده را براساس وزن شان به یک جمع کنندهٔ دو ورودی معمولی می فرستیم. چون تعداد لایهها حداکثر $\log n$ و تأخیر انتشار رقم نقلی هر لایه 1 است، تأخیر انتشار در روش Wallace Tree از مرتبهٔ $\log n$ خواهد بود. در حالی که اگر از جمع معمولی استفاده می کردیم، تأخیر انتشار از مرتبهٔ $\log n$ می شد.

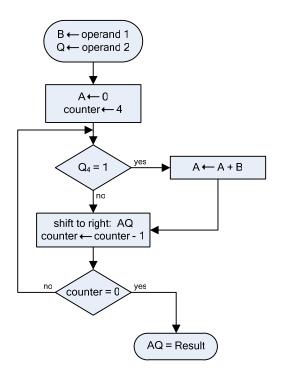
شکل زیر مثالی از روش Wallace Tree برای یک ضرب کنندهٔ چهار بیت در چهار بیت را نشان می دهد. ورودی ها دارای وزن های ۰ تا ۶ هستند و Full Adder ها، سه لایهٔ کاهنده تشکیل داده اند:

۶) در مورد ضرب اعداد علامتدار و بدون علامت با روش Array Multiplier بحث کنید.

این روش در اصل برای اعداد بدون علامت طراحی شده است. برای استفاده از این روش در اعداد علامتدار، باید علامت اعداد جداگانه محاسبه شود و مقادیر با استفاده از این روش ضرب گردند. اگر اعداد به روش مقدار _ علامت ذخیره شده باشند، این عمل بسادگی قابل اجرا است. اما اگر اعداد به روش مکمل _ علامت ذخیره شده باشند، باید مکملهای ورودیها به مقدار تبدیل شود و از جواب نهایی نیز درصورتی که علامت آن منفی باشد، مکمل گرفته شود که این کارها باعث پایین آمدن سرعت خواهد شد. لذا این روش ضرب برای اعداد مکمل _ علامت مناسب به نظر نمی رسد.

۷) بلوک دیاگرام یک ضرب کنندهٔ Shift & Add را به روش Shift & Add رسم کنید.

٨) ضرب دو عدد 72×53 را به روش Shift & Add مرحله به مرحله نشان دهيد.

B = 0110101	А	Q	counter
Initialization	0000000	1001000	7
Shift Right: AQ	0000000	0100100	6
Shift Right: AQ	0000000	0010010	5
Shift Right: AQ	0000000	0001001	4
	+ 0110101		
Add B to A	0110101	0001001	
Shift Right: AQ	0011010	1000100	3
Shift Right: AQ	0001101	0100010	2
Shift Right: AQ	0000110	1010001	1
	+ 0110101		
Add B to A	0111011	1010001	
Shift Right: AQ	0011101	1101000	0
Result is in AQ	= 3816		

آزمایش شمارهٔ دو:

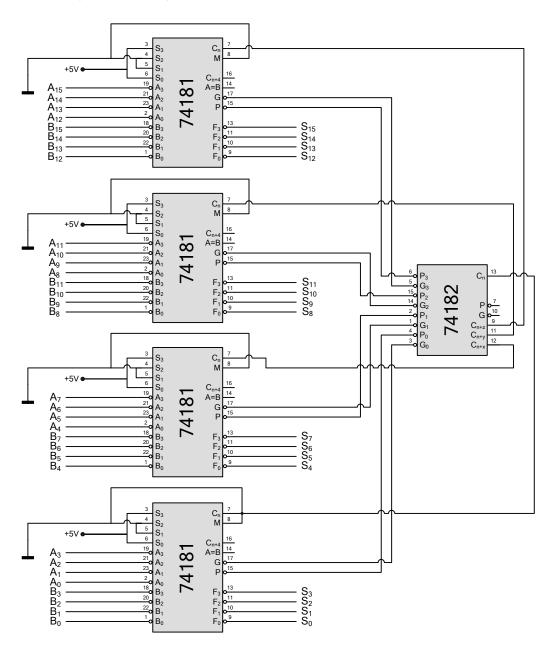
«Carry Look-Ahead Adder»

تئوری آز*مایش*:

اساس کار ضرب کنندهٔ سریع با استفاده از تکنیک Array Multiplier، شبیه به عمل ضرب دستی میباشد. هر بیت مضروب در تکتک بیتهای مضروب فیه ضرب شده و این حاصلها با هم جمع میگردند. عمل ضرب بیت در بیت را بسادگی میتوان با یک گیت AND پیاده سازی کرد. برای انجام عمل جمع نهایی میتوان از Full Adder های چند بیتی بهره برد. ضرب چهار بیت در سه بیت به این صورت خواهد بود:

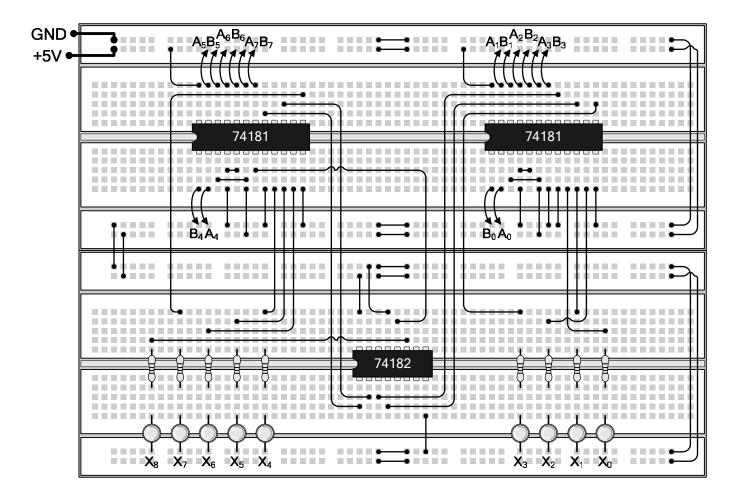
طراعی مدار:

شکل زیر مدار ضرب فوق را نمایش می دهد. برای ساده تر شدن مدار، بجای حاصل عبارت $(A_i.B_j)$ از متغیر (M_{ij}) استفاده شده است:

شکل مدار روی Bread-Board:

شکل زیر سیمبندی عملی مدار Carry Look-Ahead Adder فوق را روی ۸ بیت نمایش میدهد:

سؤالات:

مقدار تاخیر در روش CLA را از طریق محاسبه بدست آورید.

اگر زمان تأخیر گیت AND و OR دو ورودی را تقریباً برابر T درنظر بگیریم، زمان تأخیر گیت XOR تقریباً T خواهد بود. بر طبق پاسخ سؤال T، زمان مورد نیاز برای محاسبهٔ بیتهای T و T توسط T های T های T برابر است با تأخیر گیت T (برای محاسبهٔ T و مجموع تأخیر یک گیت T چهار ورودی و یک گیت T چهار ورودی (تقریباً T). مدت زمان مورد نیاز برای تولید رقمهای نقلی توسط آی سی T و T نیز برابر با T میباشد.

در نتیجه برای تولید رقمهای نقلی جمع کنندهٔ فوق به 11 زمان نیاز است. زمان مورد نیاز یک آیسی 74181 برای اجرای عمل جمع (با استفاده از 4 برای محاسبهٔ یک گیت 10 و تأخیر یک گیت 10 دو ورودی برای محاسبهٔ بیت چهارم حاصلجمع است. لذا کل تأخیر در روش 18 تقریباً 18 خواهد بود.

۲) چرا روش CLA از روش جمع عادی سریعتر است؟ درصد این اختلاف را برای یک جمع کنندهٔ ۱۶ بیتی پیدا کنید.

زیرا در روش جمع عادی، برای محاسبهٔ هر بیت حاصلجمع نیاز به رقم نقلی بیت قبل است و از آنجاییکه محاسبهٔ هر بیت نقلی دارای یک تأخیر است، تأخیر محاسبهٔ آخرین بیت، مضربی از تعداد بیتهای عمل جمع خواهد بود. درحالی که در روش CLA، تأخیر محاسبهٔ بیتهای نقلی برابر با تأخیر محاسبهٔ یک عبارت منطقی معلوم و عددی ثابت است.

AND زمان مورد نیاز برای محاسبهٔ یک رقم نقلی از روی رقم نقلی بعدی برابر است با مجموع تأخیرهای یک گیت XOR، یک گیت OR و یک گیت OR دو ورودی (تقریباً T). در یک جمع کنندهٔ ۱۶ بیتی، تأخیر رقم نقلی بیت آخر (C_{15}) ، ۱۵ برابر این زمان است. اگر تأخیر محاسبهٔ جمع آخرین بیت را تأخیر گیت XOR دو ورودی در نظر بگیریم، مجموع تأخیرها برابر خواهد بود با:

تأخير كل مدار =
$$(15 \times 5T) + 3T = 78T$$

لذا تأخير در روش CLA تقريباً (23% روش معمولی جمع ۱۶ بيتی است.

۳) روش CLA را از طریق بدست آوردن روابط منطقی آن توضیح دهید.

در روش CLA بجای آنکه بیت نقلی ورودی یک واحد $Full\ Adder$ از واحد قبلی آن انتقال یابد، بطور جداگانه از روی عملوندهای $Full\ Adder$ جمع محاسبه می گردد. بطور کلی اگر A_i و B_i دو بیت ورودی یک $Full\ Adder$ و C_i رقم نقلی ورودی آن باشد، C_{i+1} رقم نقلی خروجی از رابطهٔ زیر بدست می آید:

$$C_{i+1} = A_i.B_i + (A_i \oplus B_i).C_i$$

جملة Generation Carry ا, Ai.Bi و جملة Generation Carry ا, Ai.Bi و جملة المند:

$$G_i = A_i.B_i$$

$$P_i = A_i \oplus B_i$$

فرض کنیم C_0 رقم نقلی ورودی باشد. اگر C_0 در عبارت رقم نقلی دوم را با مقدارش جایگزین کنیم، سپس بجای C_1 در رقم نقلی سوم عبارت بدست آمده را قرار دهیم و این کار را بههمین ترتیب ادامه دهیم، تمام بیتهای نقلی را می توانیم مستقیماً از روی ورودی ها بدست آوریم:

 $C_1 = G_0 + P_0.C_0$

 $C_2 = G_1 + P_1(G_0 + P_0.C_0) = G_1 + G_0P_1 + P_1P_0.C_0$

 $C_3 = G_2 + P_2(G_1 + G_0P_1 + P_1P_0.C_0) = G_2 + G_1P_2 + G_0P_2P_1 + P_2P_1P_0.C_0$

$$\begin{split} C_4 &= G_3 + P_3(G_2 + G_1P_2 + G_0P_2P_1 + P_2P_1P_0.C_0) = G_3 + G_2P_3 + G_1P_3P_2 + G_0P_3P_2P_1 + P_3P_2P_1P_0.C_0 \\ &= (G_3 + G_2P_3 + G_1P_3P_2 + G_0P_3P_2P_1) + (P_3P_2P_1P_0).C_0 \end{split}$$

هر آی سی 74181 درحالت Carry Look-Ahead Adder نُه ورودی دارد. رقم نقلی ورودی (C_0) ، چهار ورودی $A_0...A_3$ و $A_0...A_3$ و A

IC ورودی های این IC، بصورت P و P است و ارقام نقلی را بر اساس جملات بالا محاسبه می کند. بنابراین بیتهای P و P که به این IC ورودی های این P ارسال می شوند باید طوری محاسبه شوند که رقم نقلی صحیح توسط Carry Generator ایجاد شود. رقم نقلی مورد نظر P می باشد. همانطور که در معادلهٔ بالا مشاهده می شود، اگر P به شکل P به شکل P به شکل P بوشته شود، P و بصورت زیر خواهند بود:

$$G = G_3 + G_2P_3 + G_1P_3P_2 + G_0P_3P_2P_1$$

$$P = P_3P_2P_1P_0$$

Carry Generator رقمهای نقلی را بر این اساس محاسبه می کند:

$$\begin{split} C_{n+x} &= G_0 + P_0.C_n \\ C_{n+y} &= G_1 + P_1(G_0 + P_0.C_n) = G_1 + G_0P_1 + P_1P_0.C_n \\ C_{n+z} &= G_2 + P_2(G_1 + G_0P_1 + P_1P_0.C_n) = G_2 + G_1P_2 + G_0P_2P_1 + P_2P_1P_0.C_n \\ G &= G_3 + G_2P_3 + G_1P_3P_2 + G_0P_3P_2P_1 \\ P &= P_3P_2P_1P_0 \end{split}$$

٤) الله الالكان 2902 و 2902 چه الله الكان الكان الكانك الك

IC هاي 2901 و 2902 نيز همانند 74181 و 74182 مستند.

- ۵) یک جمع کنندهٔ ۶۶ بیتی را به کمک 74181 و 74182 رسم کنید. (رقم تمام پایهها لازم نیست)
 - ۶) آیا میتوان فقط با استفاده از 74181 جمع کنندهٔ ۱۶ بیتی ساخت؟ چگونه؟

بله. در صورتی که خروجی C_{n+4} هر IC به ورودی C_n آی سی بعدی وصل شود، بیت نقلی بین IC ها مانند روش معمولی انتقال می ابد. اما در داخل IC جمع به روش IC صورت می گیرد.

۷) با استفاده از این روش حداکثر چند بیت ورودی را میتوان جمع نمود؟

با استفاده از این روش هر تعداد ورودی را می توان جمع نمود.

آزمایش شمارهٔ سه:

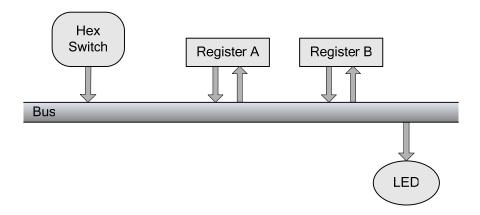
« (Bus) »

تئوری آز*ما*یش:

یک سیستم دیجیتال شامل واحدهای مختلفی است. این واحدها نیازمند ایجاد ارتباط میان خود هستند. مثلاً لازم است که بتوان مقدار یک رجیستر را به رجیستر دیگری انتقال داد. ایجاد تمام ارتباطات بین واحدها، مدار را بسیار پیچیده می کند. روش کارآمدتر استفاده از یک خط گذرگاه مشترک است. این گذرگاه مشترک Bus نام دارد.

دو روش برای پیادهسازی Bus وجود دارد: استفاده از mux و استفاده از بافرهای سه حالته. از آنجاییکه خروجیهای واحدها به یک خط مشترک متصل می شوند، خطر تأثیر بار شدن خروجی روی گیتها بوجود می آید. می توان برای حل این مشکل از گیتهای سه حالته استفاده کرد، بدین ترتیب که همواره خروجی تمام واحدها را به غیر از واحدی که خروجی آن مطلوب است، به حالت امپدانس بالا ببریم. بدین ترتیب عملاً تنها یک خروجی به خط انتقال وصل خواهد بود و بقیهٔ خروجیها مثل مدار باز عمل خواهند کرد.

در این آزمایش هدف طراحی یک Bus ۴ بیتی است که یک Hex-switch، چهار LED و دو رجیستر ۴ بیتی را به یکدیگر ارتباط میدهد. دو بافر ۴ بیتی سه حالته اتصال Hex-switch و LED ها را به Bus کنترل می کنند:

بافرها، آیسیهای 74126 هستند. سیگنال کنترل بافرهای Hex-switch و LED ها بترتیب $C_{\rm L}$ و $C_{\rm L}$ است که با ورودی 0 امپدانس بالا و با ورودی 1 انتقال معمولی انجام میدهند. از آیسی 74373 برای رجیستر استفاده شده است. دو رجیستر هر کدام دارای یک ورودی 1 برای کنترل بارگذاری ورودی هستند که با 1 بارگذاری و با 0 ذخیره می کند. رجیسترها همچنین دارای کنترل خروجی 0 هستند که با 0 مقدار ذخیره شده را روی خروجیها می فرستد و با 1 خروجیها را در حالت امپدانس بالا قرار می دهد.

ریز دستورالعملهایی که این Bus باید قادر به اجرای آنها باشد، بههمراه سیگنال کنترلی مربوطه عبارتند از:

- 1: MOV Reg A, Hex SW
- 2: MOV Reg B, Hex SW
- 3: MOV LED, Reg A
- 4: MOV LED, Reg B
- 5: MOV Reg A, Reg B

هر عمل انتقال معادل یک ورودی کنترلی 1 تا 5 است. بازای هر دستورالعمل باید یک ترکیب از سیگنالهای کنترلی تولید شوند. اگر با ورودی صفر کلیهٔ المانها از Bus جدا شوند، جدول زیر سیگنالهای تولید شده بر اساس کنترل را نمایش می دهد:

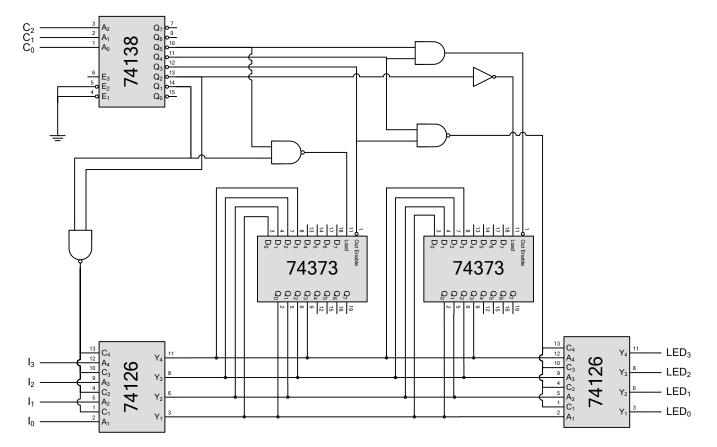
Ctrl	Cs	E _A	O _A	E _B	O _B	C_L
0	0	0	1	0	1	0
1	1	1	1	0	1	0
2	1	0	1	1	1	0
3	0	0	0	0	1	1
4	0	0	1	0	0	1
5	0	1	1	0	0	0

ورودی کنترلی به یک آیسی Pecoder) 74138 (becoder) داده میشوند. سیگنالها توابعی از خروجیهای دیکدر (منطق صفر) هستند. روابط بدست آمده برای سیگنالها بدین ترتیب میباشند:

$$\begin{split} C_s &= D_1 + D_2 = \overline{\overline{D_1} \bullet \overline{D_2}} \\ E_A &= D_1 + D_5 = \overline{\overline{D_1} \bullet \overline{D_5}} \\ O_A &= \overline{D_3} \end{split} \qquad \begin{split} E_B &= D_2 = \overline{\overline{D_2}} \\ O_B &= \overline{D_4 + D_5} = \overline{D_4} \bullet \overline{D_5} \\ C_L &= D_3 + D_4 = \overline{\overline{D_3} \bullet \overline{D_4}} \end{split}$$

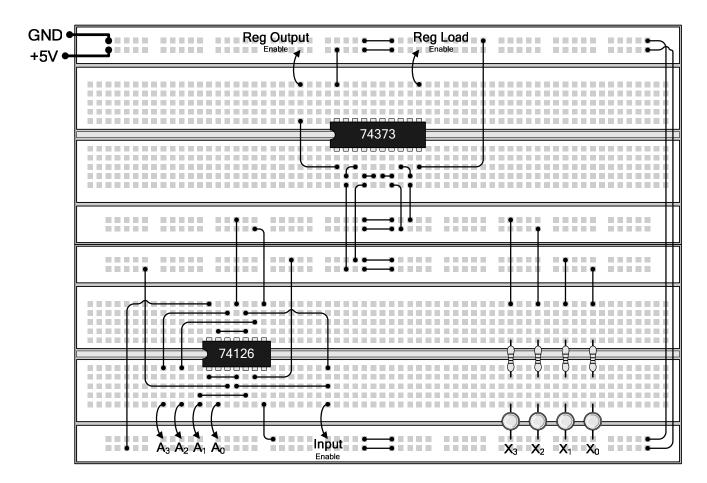
طراعی مدار:

شکل زیر مدار Bus مورد نظر را نشان میدهد:

شکل مدار روی Bread-Board:

شکل زیر سیم بندی عملی یک Bus ۴ بیتی را نشان می دهد که چهار ورودی با واسطهٔ یک بافر ۴ بیتی، یک Register ۴ بیتی و چهار LED به عنوان خروجی (بصورت مستقیم) به آن متصل هستند. سیگنالهای کنترل بصورت دستی به مدار داده می شوند:

سؤالات:

۱) خاصیت آیسیهای 3-state چیست؟ مدار خروجی آنها را آنالیز کنید.

خروجی آی سیهای 3-state به غیر از دو منطق 0 و 1، یک حالت دیگر نیز دارد. اگر خروجی چند آی سی به هم وصل شوند، تاثیر بار باعث آسیب دیدن آی سی می شود. لذا در صورت نیاز باید روشی بکار برد تا همواره یکی از خروجیها متصل باشند و بقیه را از مدار خارج کرد. آی سی های 3-state این قابلیت را دارند که با یک ورودی فعال ساز، خروجیهای خود را به حالت سوم یعنی امپدانس بالا ببرند. بدین ترتیب می توان خروجیهای این نوع آی سی ها را بدون نگرانی به هم متصل کرد و فعال ساز آنها را طوری کنترل کرد که در هر لحظه تنها یکی از آنها فعال و بقیه در حالت امیدانس بالا قرار بگیرند.

Y) چنانچه در Bus طراحی شده توسط المانهای state-3، دو منبع، همزمان اطلاعات خود را بر روی Bus قرار دهند، چه اتفاقی میافتد؟

اگر خروجیهای آنها باهم متفاوت باشد، تاثیر بار متفاوت ممکن است باعث اتصالی در مدار و آسیب دیدن آیسیهای مدار شود.

۳) کدام قسمت سختافزار مسئول کنترل استفاده از Bus توسط منابع است؟

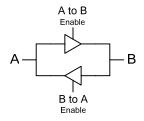
بخشی که کار تولید سیگنالهای فعالساز را از ورودی کنترل بر عهده دارد، کنترل کنندهٔ استفاده از Bus است که در اینجا شامل آی سی Decoder و گیتهای تولید کنندهٔ توابع فعالساز می باشد.

٤) شمارهٔ آیسیهای TTL و CMOS از نوع 3-state را مشخص کنید.

$$74125 - 74126 - 74173 - 74240 - 74241 - 74242 - 74243 - 74244 - 74245 - 74251 - 74253 - 74257 - 74258 - 74353 - 74373 - 74374$$

Bus (۵ یکطرفه و Bus دوطرفه چیست؟

Bus یک طرفه فقط می تواند اطلاعات منابع مبدأ را از یک طرف دریافت و به طرف مقصد انتقال دهد، اما یک Bus دوطرفه این قابلیت را دارد که مبدأ و مقصد دادهها بتوانند در هر دو طرف خط انتقال قرار داشته باشند. شکل زیر یک مسیر دوطرفه را نشان می دهد که توسط دو بافر سه حالته ایجاد شده است. به چنین مدارهایی Transmitter/Receiver) Transceiver) نیز گفته می شود:

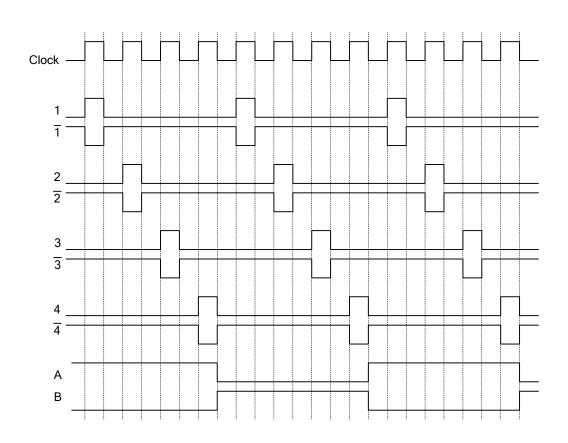

آزمایش شمارهٔ چهار:

« طراحي مولد سيگنال كنترل »

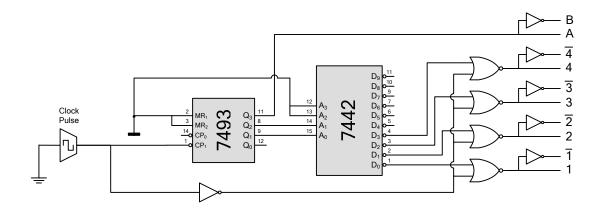
تئوری آزمایش:

در این آزمایش از آیسی 7442 برای دیکدر استفاده شده که خروجیهای آن معکوس هستند؛ لذا رابطهٔ AND خروجی به رابطهٔ Signal به رابطهٔ کودوجی با معکوس Clock تبدیل میشود.

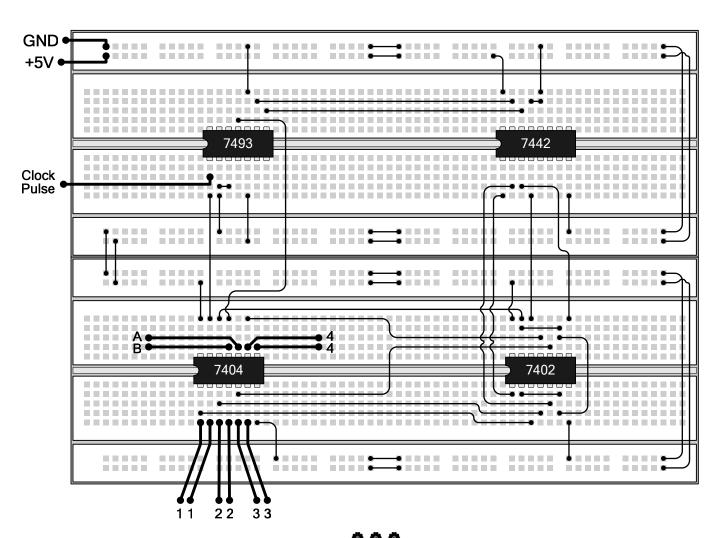
طراعي مدار:

شکل زیر مدار تولید کنندهٔ سیگنالهای مورد نظر را نشان می دهد:

شکل مدار روی Bread-Board:

شکل زیر سیمبندی عملی یک مدار ضرب کننده چهار بیت در دو بیت را نمایش می دهد:

آزمایش شمارهٔ پنج:

« EPROM های با حافظههای » (تولید سیکنال بهروش نرمافزاری)

تئوری آز*ما*یش:

میخواهیم با استفاده از EPROM مداری طراحی کنیم که شکل موجهای آزمایش قبل را تولید کند. یک روش برای انجام این کار، بکار گیری یک شمارنده به ورودی آدرس EPROM وصل شود، آیسی مقادیر موجود در حافظهٔ خود را به ترتیب روی پایههای خروجی قرار میدهد. با تنظیم درست مقادیر موجود در حافظه (program کردن) میتوان کاری کرد که دادههای قرار گرفته روی پایههای خروجی با تغییر پالس ساعت، شکل موجهای مورد نظر را تولید نماید.

دورهٔ تناوب شکلموجهای آزمایش قبل ۸ پالس ساعت است، لذا می توانیم از یک شمارندهٔ ۳ بیتی استفاده کنیم. حال باید بازای هر پالس ساعت تعیین نماییم که شکلموجهای ما در آن پالس چه مقداری دارند. جدول زیر مقدار هر سیگنال را در ۸ پالس نشان می دهد:

СР	Counter	1	1	2	2	3	3	4	4	Α	В
0	000	1	0	0	1	0	1	0	1	1	0
1	001	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0
2	010	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0
3	011	0	1	0	1	0	1	1	0	1	0
4	100	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1
5	101	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1
6	110	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1
7	111	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1

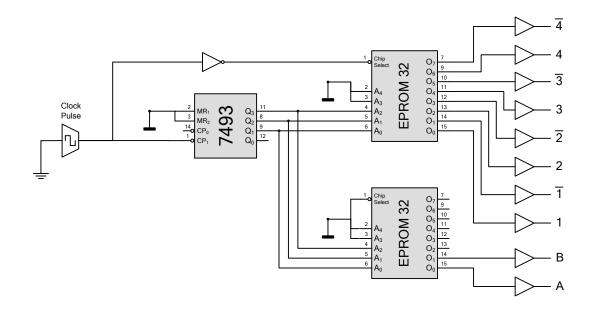
اگر بیتهای سیگنالهای 1، 1، 2، 2، 3 2 3 4 و 4 را به ترتیب بیتهای با ارزش 1 تا ۷ یک EPROM هشت بیتی و بیتهای سیگنالهای 1 و 1 را بیتهای با ارزش 1 و ۱ یک EPROM هشت بیتی دیگر قرار دهیم، دادههایی که باید در EPROM ها شوند، بدین ترتیب خواهند بود:

Addrs	Data	Addrs	Data
000	10101001	000	00000001
001	10100110	001	0000001
010	10011010	010	0000001
011	01101010	011	0000001
100	10101001	100	00000010
101	10100110	101	00000010
110	10011010	110	00000010
111	01101010	111	00000010

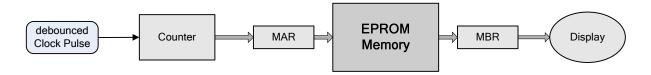
در این آزمایش EPROM های ۳۲ بایتی بکار رفته است که فقط از ۸ بایت آنها استفاده شده. ورودی فعالساز این آیسیها به پالس ساعت متصل شده، بدین ترتیب که هنگام ۱ بودن پالس ساعت، خروجی آنها فعال است. شمارنده روی لبهٔ منفی کار می کند و درست هنگام ورود EPROM ها به حالت غیر فعال، آدرس را تغییر میدهد. فعال بودن خروجی با پالس ساعت باعث گسسته شدن شکل موجهای معکوسها می شود. از آنجاییکه EPROM آنقدر انرژی ندارد که LED به عنوان خروجی به پایههای آن وصل شود، باید بین LED ها و IC از بافر استفاده کرد.

طراعي مدار:

شكل زير مدار توليد كنندهٔ سيگنالها را نشان مىدهد:

شکل زیر بلوک دیاگرام کلی یک مدار تولید کنندهٔ سیگنال به روش نرمافزاری را با استفاده از EPROM نمایش میدهد:

سؤالات:

۱) مدار فوق را با مدار قبل مقایسه و مزایا و معایب آن را شرح دهید.

مدار فوق نسبت به مدار آزمایش قبل از سختافزارهای گرانقیمتتری استفاده کرده است، اما با توجه به پایین آمدن قیمت سختافزار این اختلاف قیمت در برابر افزایش انعطاف پذیری مدار، میتواند به صرفه باشد. مدار فوق این قابلیت را دارد که بسادگی برنامه ریزی مجدد گردد و کارکرد آن اصلاح و یا در کاربرد دیگری مورد استفاده قرار گیرد. اما مدار آزمایش قبل قابل تغییر نیست و باید بخش زیادی از آن تعویض گردد.

۲) در بلوک دیاگرام فوق واحدهای MAR و MDR چیست و نقش آنها چه میباشد؟

Memory Address Register) MAR و Memory Address Register) و MBR و (جیستر مرتبط با حافظهٔ EPROM هستند. هنگام خواندن از حافظه ابتدا آدرس مورد نظر (که در اینجا توسط شمارنده تولید می شود) درون MAR قرار داده EPROM خواندن به EPROM ارسال می شود، هنگامی که فرمان خواندن به EPROM ارسال می شود، هنگامی که فرمان خواندن به EPROM ارسال می شود، MAR آدرس را از MAR خوانده و محتویات حافظهٔ آن آدرس را در MBR قرار می دهد. بدین ترتیب بخش نمایش می تواند همیشه از طریق MBR به داده ها دسترسی داشته باشد.

۳) حداکثر فرکانس مدار فوق توسط چه عاملی تعیین میشود و نیز تعداد شکلموجهای خروجی به چه چیز بستگی دارد؟

حداکثر فرکانس خروجی بستگی مستقیمی به تأخیر خواندن EPROM (و همچنین MBR درصورت استفاده) دارد. حداقل دامنهٔ پالس خروجی ممکن، برابر با زمان این تاخیر می باشد.

همچنین از آنجایی که هر شکل خروجی در یک بیت حافظه ذخیره می شود، حداکثر تعداد سیگنالها برابر تعداد بیتهای داده است که EPROM قادر به ذخیره کردن آنها میباشد. در ضمن طول شکل موج ذخیره شده به ظرفیت EPROM بستگی خواهد داشت.

٤) جبت اضافه کردن امکان تغییر محتویات حافظه چه تغییری میبایست در نوع حافظه و نیز طرح مدار ایجاد کرد؟

قطعاً بدین منظور باید از حافظهٔ RAM استفاده نمود و همچنین یک رجیستر دیگر باید به مدار اضافه گردد تا هر بار دادههای جدید در آن قرار گرفته و با فرمان خواندن، حافظه اطلاعات را از آن رجیستر برداشته و در آدرسی که MAR نشان میدهد، ذخیره نماید. بدین ترتیب در صورت نیاز باید در MAR نیز تغییراتی اعمال شود تا غیر از توسط شمارنده نیز بتوان آدرسهای مورد نظر را درون آن قرار داد.

۵) روش ریز برنامهسازی (Micro Programming) را توضیح دهید.

Micro Programming روشی است که در آن عملکرد بخشی از سیستم سختافزاری بجای آنکه توسط گیتهای منطقی پیاده سازی شود، بصورت یک برنامهٔ سادهٔ نرمافزاری پیادهسازی و در جایی ذخیره شده و سپس سختافزاری برای اجرای ریز دستورالعملها (Micro Instruction) پیاده سازی می شود. این روش سرعت سختافزار را کمی پایین می آورد اما در ازای آن باعث ساده شدن سیستم و همچنین ارزان تمام شدن آن می شود.

۶) موارد کاربرد حافظهٔ ROM را در سیستمهای کامپیوتری نام ببرید.

اصولاً از حافظهٔ ROM در جاهایی استفاده می شود که نیاز به ذخیرهٔ دادههایی است که نیازی به تغییر آنها احساس نمی شود یا اصولاً کاربر عادی نباید مجاز به تغییر آنها باشد. از جمله کاربردهای ROM ذخیرهسازی BIOS در کامپیوترها و برخی برنامههای سیستمی و همچنین ذخیرهٔ Micro Program ها در میکرو کنترلر یا ریزپردازندهها می باشد.

۷) این مدار چه قسمتی از یک واحد سختافزاری را تشکیل میدهد؟

این مدار تولیدکنندهٔ سیگنالهای کنترلی یک میکروکنترلر یا یک ریزپردارنده را نشان میدهد.

A) برای طراحی این مدار از چه روشهایی میتوان استفاده کرد؟ مزایا و معایب آن را مشخص کنید.

غیر از روش سختافزاری آزمایش قبل و روش ریزبرنامهنویسی فوق، از حافظهٔ RAM نیز میتوان برای ذخیرهسازی ریزبرنامه استفاده کرد که نسبت به روشهای قبل، گران تر تمام میشود، اما این قابلیت را دارد که شکلموجها را بتوان هنگام کار دستگاه، تغییر داد.

۹) آیا هر مداری را میتوان با اعمال Clock استاتیک امتحان کرد؟ چرا؟

خیر. زیرا ممکن است مدار با پالس Clock خاصی درست کار کند ولی با ایجاد تغییراتی در پالس دچار خطا شود. لذا برای حصول اطمینان از صحت کار مدار، امتحان کردن مدار با Clock استاتیک کافی نیست.

۱۰) چه پارامترهایی حداکثر فرکانس Clock ورودی را تعیین میکنند؟

تاخیر گیتهای شمارنده و رجیستر MAR و همچنین سرعت خواندن دادههای حافظهٔ EPROM در آدرس تولید شده.

۱۱) مداری طراحی کنید که Clock پالس مناسب برای اعمال به واحدهای سختافزاری بسازد.

آزمایش شمارهٔ شش:

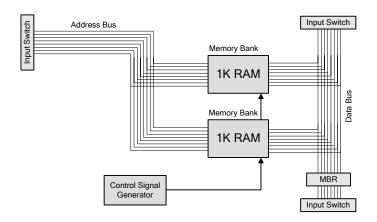
« آشنایی با حافظههای RAM »

تئوری آز*ما*یش:

هدف این آزمایش طراحی مداری با چند آیسی RAM است که با استفاده از یک Bus آدرس RAM ها به آنها داده شده و ورودی، خروجی و پایههای داده RAM ها به یک Bus دیگر (Data Bus) متصل اند. از طریق Address Bus آدرس مورد نظر تنظیم میشود. دادههای ورودی از طریق switch انتقال یافته و با استفاده از سیگنالهای کنترلی در آیسی RAM مورد نظر ذخیره میشود. عمل انتقال و نمایش دادهها را میتوان توسط تولید سیگنالهای کنترلی مناسب انجام داد.

طراعی مدار:

شکل زیر مدار شماتیک دو آیسی IKB RAM را به همراه Bus آدرس و داده نمایش میدهد:

سؤالات:

۱) در مدار فوق با خطوط آدرس ۱۶ بیتی، ماکزیمم چه حجمی از حافظه را میتوان آدرس دهی کرد؟ چگونه؟ به چند عدد 6116 LC نیاز است؟

با خطوط ۱۶ بیتی، $2^{16}=65536$ کلمه را میتوان آدرس دهی کرد که اگر کلمه را یک بایت در نظر بگیریم، 48 خواهد شد. از آنجاییکه هر 48 10 دارد، قاعدتاً به ۶۴ آیسی نیاز خواهیم داشت، بدین ترتیب که مثلاً از ۱۶ بیت آدرس، ۱۰ بیت سمت راست (کم ارزش تر) آدرس درون آیسی و ۶ بیت پر ارزش تر، خود آیسی که آدرس در آن قرار دارد را مشخص کند.

Y) مفهوم Paging و Bank در حافظه را توضيح دهيد.

برای افزایش سرعت آدرسدهی و سازماندهی حافظه، آن را به بخشهایی مساوی تقسیم میکنند که این بخشها Page نام دارند. طول Page های حافظه توانی از ۲ و مقداری ثابت است. شمارهٔ Page و افست آن از روی آدرس فیزیکی بسادگی قابل استخراج است. همچنین در پیادهسازی عملی، حافظه را به چند واحد ذخیرهسازی سختافزاری تقسیم میکنند. هر واحد ذخیرهسازی یک Bank حافظه است. با روشهای مختلفی میتوان آدرسهای حافظه را بین این بانکها توزیع نمود.

۳) اگر بخواهیم محتوای یک بانک حافظه را به ترتیب در بانک دیگری کپی نماییم، به نظر شما چه میتوان کرد؟

با استفاده از یک شمارنده، تمامی آدرسهای بانک را تولید کرده و به Bus آدرس بانکهای مبدأ و مقصد میفرستیم. همچنین با استفاده از سیگنالهای کنترلی در Data Bus، خروجی بانک مبدأ را به ورودی بانک مقصد متصل و آنها را به ترتیب در حالتهای خواندن و نوشتن قرار میدهیم. سرعت این عمل انتقال (فرکانس شمارنده) بستگی مستقیمی به فرکانس کاری حافظهها دارد.

٤) در 6116 IC توسط خطوط آدرس چگونه یک خانهٔ حافظه انتخاب میشود؟

پس از قرارگیری اَدرس خانهٔ مورد نظر روی خطوط اَدرس IC، یک ۱۰ decoder در درون اَن، سلولهای مربوط به اَن حافظه را فعال می کند. بدین ترتیب فرامین خواندن و نوشتن وارد شده به IC روی اَن سلول عمل خواهند کرد.

۵) اگر بخواهیم در مدار بالا خطوط data را ۱۶ بیتی کنیم، چه تغییری باید در مدار بدهیم؟

به جای هر 6116 IC، دو عدد قرار داده و تمامی ورودیها (فعال سازها و آدرس) را به هر دوی آنها میدهیم. حال از ۱۶ بیت خطوط Data Bus، هشت بیت را به یک IC و هشت بیت را به دیگری وصل می کنیم. بدین ترتیب کلیهٔ عملیات بانکهای حافظه روی دو آی سی اتفاق می افتند و بازای یک آدرس، دو کلمهٔ ۸ بیتی داریم که ۱۶ بیت دادهٔ ما را تشکیل می دهند.

۶) مدار فوق را طوری تغییر دهید که آدرس نیز توسط Data Bus منتقل شود.

Static RAM و Dynamic RAM و Dynamic RAM

ذخیرهسازی اطلاعات روی RAM های دینامیک دائمی نیست و برای پایداری اطلاعات، این RAM ها باید بطور مداوم refresh شوند. اما در مقابل RAM های استاتیک پایدار بوده و نیازی به refresh شدن ندارند.

